

[Jes Lunde]

arbejdstidsnedsættelse, skulle virke i den modsatte retning. Det ville være stik imod alt, hvad der ligger i finansministeriets modeller, og vi skal da gerne tilstille finansministeren de beregninger, som er gennemført på præcis samme forudsætninger, som regeringen selv har regnet på, og som giver et positivt resultat i kraft af en forbedring af beskæftigelsen med 150.000–170.000 mennesker ved en 35 timers arbejdsuge.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Brecht har et sted sagt, at man ofte kalder den rivende strøm i floden for farlig og voldelig, medens det er sjældent, der er nogen, der kalder indsnævringerne og opdæmningerne for de voldelige parter.

Jeg er enig med finansministeren i, at det er en betænkelig situation, vi står i, hvor tjenestemænd er så udsatte, at de begynder at røre på sig. Men jeg synes, at det er en yderligere provokation, når finansministeren siger, at det er en »nydelig ordning«, der foreslås de offentligt ansatte, og at offentligt ansatte ikke har belæg for at være utilfredse. Jeg skal gerne medgive, at man ved indførelse af funktionærlønstatistikken i tilpasningsklausulen har fået løst nogle få af problemerne, men det var vel nogle problemer, finansministeren havde med de offentligt ansatte, som han ikke kunne leve med et sekund længere uden at få løst. Når jeg sagde før, at der var blevet mindre til de offentligt ansatte, ved jeg godt, at de 0,5 pct., som der er mindre i generelle tildelinger, ligger til specielle ordninger. Disse specielle ordninger drejer sig om en lang række omklassificeringer, en lang række udredninger, som skal ske, fordi finansministeriet og de offentlige arbejdsgivere ikke selv vil være med til at betale til disse omklassificeringer og omgrupperinger, som skal ske i den offentlige sektor på grund af arbejdsudvidelser og arbejdsomlægninger. Det skal alt sammen betales af lønpuljen, og derfor sætter man de 0,5 pct. ind her, og derfor er det ringere end for de privat ansatte. Det ved finansministeren godt.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg forstår egentlig ikke hr. Svend Aukens forargelse, eller det gør jeg måske godt alligevel, for det er naturligvis altid meget ube-

hageligt at få påvist, at der er en skæv udvikling. Hr. Svend Auken kan åbenbart leve meget længe på de ældre beregninger, vil jeg efterhånden kalde dem, fra budgetdepartementet om »Den solidariske vej«. Jeg går ud fra, at hr. Svend Auken også er klar over, at der er sket en udvikling i betalingsbalancen, som bestemt ikke er særlig gunstig i forhold til dengang. Dengang regnede man med et betalingsbalanceunderskud i 1986 på 4 mia kr., nu er det 10 mia kr. højere. Derfor er det klart, at der er behov for en betydelig strammere politik end dengang. Jeg synes, det ville være en god idé, hvis vi efterhånden kunne nå dertil, at man holder op med at diskutere det samme stykke papir, som efter min opfattelse i forhold til den udvikling, vi i dag har, er forældet.

Hr. Svend Auken siger, at det er forkert at komme med disse betragtninger, når regeringen ikke engang selv har lagt nogen tal frem. Det var faktisk det, jeg gjorde. Jeg prøvede f.eks. at stille tallene for udviklingen i den disponible realløn op over for hinanden. Jeg prøvede også at stille tallene for udviklingen i beskæftigelsen op over for hinanden. Jeg går ud fra, at der under udvalgsarbejdet bliver rig anledning både for regeringen og for socialdemokratiet til at få de mere detaljerede beregninger på bordet. Det, der vil stå tilbage, også efter at vi er gået ned i detaljer, er det ganske klare, at beskæftigelsesudviklingen er mere positiv efter regeringens plan end efter socialdemokratiets, at nedgangen i den disponible realløn er større efter socialdemokratiets plan end efter regeringens. Når hr. Svend Auken var så skarp i sin ordførertale i morges over for regeringens plan, synes jeg, at det er rimeligt at påvise de faktiske forhold på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg synes ikke, finansministeren svarede på hr. Svend Aukens spørgsmål om, hvad det var for nogle mystiske forudsætninger, han havde lagt ind i denne talmagi, vi nu bliver præsenteret for om finanspolitiske stramninger efter socialdemokratiets forslag. Jeg ved ikke rigtig, hvor megen lid man overhovedet skal fæste til regeringens prognosearbejde, fordi vi har at gøre med en regering, der for halvandet års tid siden opstillede en målsæt-